

Vi har altid gjort, hvad Bertel Haarder og andre gode folk i regeringen har fortalt os:

- Vi er begge højtuddannede ingeniører ("det ville være en velsignelse, hvis dobbelt så mange ansøgte!", sagde Bertel som undervisningsminister i 90'erne!);
- Vi er blevet færdige i en fart, så vi kunne komme ud at tage fat (uden forhøjet SU!), og lægger rigtigt mange timer på arbejdsmarkedet.
- Vi er raske, hverken ryger eller drikker mere end godt er ("danskerne skal tage ansvar for deres eget helbred", sagde Bertel som sundhedsminister i februar 2010),
- Som foreskrevet planlagt at få nogle børn i en ruf for at undgå en uoverstigelig mangel på hænder i nær fremtid ("Vi skal op fra 2 til 3 børn. Det undrer mig, at de ikke får flere børn, og derfor vil jeg have undersøgt, hvilke barrierer, der stopper dem" sagde Carina Christensen som familieminister i 2007)

MEN så stoppede det gnidningsfrie forløb, for lige netop det sidste, kunne vi ikke klare på egen hånd, og måtte for første gang i vores liv have hjælp fra det offentlige sundhedsvæsen til fertilitetsbehandling. En mindre hormonforstyrrelse hos kvinden, hvis årsag sagtens kan være forårsaget af uforvarende påvirkning af hormonforstyrrende stoffer gennem vores opvækst – som det vel i bund og grund er et samfundsansvar at beskytte befolkningen for!

Vi lægger rundt regnet 1 mio. kr. om året alene i indkomstskat. Vi er meget privilegerede sammenlignet med andre par, som har mere beskedne indtægter. Og dette handler ikke (kun) om økonomi, men om at par i fertilitetsbehandling er så hårdt spændt for, at udsigten til økonomiske udfordringer risikerer at tippe bægeret! Som privilegerede borgere har vi et ansvar for at råbe op; der er MANGE par, der venter derude på gangene, som ikke har overskud til at gøre noget – og som brændende ønsker sig et barn.

Vi investerer vores hjerteblod og AL vores mentale overskud i forsøget på at få børn; og nu vil regeringen som en del af GENOPRETNINGsplanen (hvor ligger genopretningen, når man skærer den gren væk, man selv sidder på?!) spare en årlig støtte på 200 mio. kr. på et område, som samfundsøkonomisk er en rigtig, rigtig god forretning.

"Selvforskyldte" sygdomme, som rygerrelaterede sygdomme, motionsskader etc. kan man fortsat blive behandlet for; men hvor hulan ligger logikken i, at regeringen fjerner det tilskud, der muliggør, at man kan bidrage til videreførelse af det danske samfund??

Det er ikke logik for ingeniører, ikke engang for perlehøns.

AC